

מאה ברכות

רפואה שלמה הרב מנחם בן חנה

Pasuk in the Torah:

דברים פרק י' פסוק יב - פרשת עקב
וַעֲתֵהּ יִשְׂרָאֵל מִהַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׂאֵל מֵעַמֶּךָ כִּי אִם לִירְאָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִלְכֹּת בְּכָל דְּרָכֶיךָ וּלְאַהֲבָה אֹתוֹ
וְלַעֲבֹד אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לֵבְכָךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ

A story of a very sick man in which the rabbi instructed him to be careful in 100 berachot a day:

המאח ברכות, שתהא אמירת מלת ברוך כמו שצריך, ומלת אתה כמו שצריך, ואמירת השם כמו שצריך לומר את השם, ואם אצליח בזה, תרי זה בשבילי המוסר הקי גדול.

והוסיף הגאון הג"ל שבעת שאמר רבי שלמה זלמן זצ"ל דבורים אלו נעשו פניו הדרושות בוערים כאש. ועוד העיר שהיה אז רבי שלמה זלמן זצ"ל בשנתו האחרונה, ואף שהיה מפרסם שקל ימי הנה מברך כל ברכותיו בכונה עצומה, ובאשים היו באים להאזין לברכותיו בגון ברכת המזון ואשר יצא, מכל מקום הנה מוסיף חזק על חזק בזה עד סוף ימיו, וכנראה דהניו משום דאין שער למדרגות של כנות המזן והלב בזה.

הנה אנו צרים בזמננו להרבה מחלות קשות ונוראות שגורמות הסתלקותם של אנשים ונשים צעירים בקצור ימים, רחמנא לצלן, ואפלו ילדים, בר מינן (ואמר לי אחד מאנשי התקרא קדישא שתופעה זו הרבה יותר מצוי עקשו מפורסם העולם). ואמר לי הגאון רבי יצחק יהושע בורודיאנסקי שליט"א, חתנו של מרן הגאון האדיר רבי שלמה זלמן אירבאך זצוק"ל, שפעם אחת בא אליו גדול אחד שהיה חולה מסכן ל"ע ושאלו איך להתחזק ולעורר רחמים על עצמו בעת צרתו. וענה לו הגאון רבי שלמה זלמן ז"ל, שאני ראוי להגיד זה לאחרים, אבל אני אגיד לך מה שהייתי עושה בעצמי במצב כזה, הייתי מחזק את עצמי באמירת

ואמר רבי חנינא: הכל בידי שמים, חוץ מיראת שמים. שנאמר: "ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה".

Tangentially, the Gemara cites an additional statement by Rabbi Ḥanina concerning principles of faith. **And Rabbi Ḥanina said: Everything is in the hands of Heaven, except for fear of Heaven.** Man has free will to serve God or not, **as it is stated: "And now Israel, what does the Lord your God ask of you other than to fear the Lord your God, to walk in all of His ways, to love Him and to serve the Lord your God with all your heart and with all your soul"** (Deuteronomy 10:12). The Lord asks man to perform these matters because ultimately, the choice is in his hands.

אטו יראת שמים מילתא זוטרתא היא? והאמר רבי חנינא משום רבי שמעון בן יוסי: אין לו להקדוש ברוך הוא בבית גנזיו אלא אוצר של יראת שמים, שנאמר "יראת ה' היא אוצר".

The verse says: What does the Lord your God ask of you other than to fear the Lord your God. The Gemara asks: **Is fear of Heaven a minor matter** that it can be presented as if God is not asking anything significant? **Didn't Rabbi Ḥanina say in the name of Rabbi Shimon ben Yoḥai: The Holy One, Blessed be He, has nothing in his treasury other than a treasure of fear of Heaven, as it is stated: "Fear of the Lord is his treasure"** (Isaiah 33:6). The Lord values and treasures fear of Heaven over all else.

אין, לגבי משה מילתא זוטרתא היא. דאמר רבי חנינא: משל לאדם שמבקשים ממנו כלי גדול, ויש לו — דומה עליו ככלי קטן. קטן, ואין לו — דומה עליו ככלי גדול.

The Gemara responds: **Indeed, for Moses fear of Heaven is a minor matter. As Rabbi Ḥanina stated: It is comparable to one who is asked for a large vessel and he has one, it seems to him like a small vessel** because he owns it. However, one who is asked for just a **small vessel** and he does not have one, **it seems to him like a large vessel.** Therefore, Moses could say: What does the Lord your God ask of you other than to fear, because in his eyes it was a minor matter.

2. King David

רח	בית חדש	אורח חיים מו הלכות ברכות השחר	בית יוסף
<p>להפמי הארץ: ומ"ש אב"ד ודאי חובה וכו'. כלומר לא יסמוך כל אדם על פניית אמן ושלא יברך בעצמו אעפ"י שהוא נקי הן דפשיטא דטובה היא על כל יחיד ויחיד וכו' והוא מה שהשיב רב גרונאי וכו' להורות שיהיו נזהרין לברך אולם ולא יסמוכו על פניית אמן כי איכא סכנת מיתת מלך ישראל בכל יום כמו שהיה קודם שהתקן דוד מלך ברכות אלו דלא מהני עניית אמן אלא לפמי הארץ שאין יודעין לברך אלא היודע לברך:</p>		<p>דתניא היה רבי מאיר אומר (טו) מאה ברכות חייב אדם לברך בכל יום וסמכוהו על דרש הפסוקים. והשיב רב גרונאי ריש מתיבתא דמתא מחסיא (טו) דוד המלך עליו השלום תקן מאה ברכות הכוונה לומר שלא נחשוב שמאחר שאין מברכין אלו הברכות שמגן שכבר נדחו וכיון דלדחיו אידחו אמר שאין זה מן הדין אבל חובה על כל יחיד לברך ורמז עד כה שאינו יולא כשאמר מברך אותם אם לא יכיון הוא לברכה לפטור עצמו ע"כ ולי נראה שרצונו לומר</p>	<p>סה שכתב רבינו וגם פני שרבים פעמי הארצות שאינם יודעים אותן וכו'. אב"ד ודאי חובה היא על כל יחיד ויחיד וכו' כמב מהר"י אטוב ז"ל הכוונה לומר שלא נחשוב שמאחר שאין מברכין אלו הברכות שמגן שכבר נדחו וכיון דלדחיו אידחו אמר שאין זה מן הדין אבל חובה על כל יחיד לברך ורמז עד כה שאינו יולא כשאמר מברך אותם אם לא יכיון הוא לברכה לפטור עצמו ע"כ ולי נראה שרצונו לומר</p>
<p>ג דתניא היה רבי טאיר אומר סאה ברכות חייב אדם הוא כלילא כשהולך לישן מברך המפיל חגלי שניה ובשחר מברך נטילת ידים ואשר יר ועוד מברך ט"ו ברכות מאלהי נשמה עד הגומל חסדים טובים ושלוש ברכות על התורה וברכת ליאת וברכת מפילין וברוך שאמר וישמחה וברכות ק"ש שמרים וערבות שבע הרי ל"ב וי"ו ברכות בשלש חפלות ובשמי סעודות שהוא סועד אחת ערבות ואחת שמרים יש ט"ו ברכות ח' בכל סעודה אחת כשנעול ידיו וברכת המזל וד' ברכות שנברכת המזון וכשהוא שותה מברך לפיו ולאחריו הרי מלך ואחת ברכות אדם מברך בכל יום ואם הוא מפקנה חסרו ח' משעודה אחת שאינו סועד ונמצא שאינו מברך אלא ט' ל"ג יש לו להשלימם כשיעור ליאת ומפילין נפלה המנהג ויברך עליהם. ונשנה ספר בכל חפלה י"ב ברכות וברכת המפילין הרי ל"ו וכנגדם אנו מוסיפין ברכה אחת מעין שבע וקידוש וחפלת מוסף שם זה ד' ברכות וסעודה שלישית שיש בה ח' ברכות הרי י"ו חסרו עדיין עשרים להשלים מלך ואחת ברכות חסרים עדיין ט"ו ברכות וכבר אמרו בפרק התכלת (סז) דמתנא לכו נאספרמך ומגדים פירוש ומיני פירות: וכתוב [א] בשבלי הלקט (פ"א ח) בשם גאון דמשלימין הברכות עשרים בשבת שקורין פסוקה ד' בשמרים וג' במנחה ומברך כל אחד אחת לפניה ואחת לאחריה הרי עשרים ברכות והמפסיד מברך שבע וכן כחוב בהנאות מ"מתינות פ"ו מהלכות פסלה (א"ח פ) בשם רש"י (ירוש' פ"י ר"ח) דברכות שמברכין הקוראים במנחה וברכות המפסיד עולין לשומעיהן לתפילין וכן כתב הרא"ש בסוף פרק הירושא (פ"י ד) ומשמע מדברי ההנאות שם דקוקא כשנשמעין אותן וענין אחריהם אמן ולי נראה דלפילו אם אומרים אותם בלחש כיון שהשומעים יודעים אחר ברכה הוא מברך ומכוונים לאלה זה ידי מונחם וענין אחריהם יולאים כדאמרין בפרק החליל (פסוק נא): שבת המנחה של אלכסנדרה היו מניין בסודרין להודיע שסיים שלית לצור הכרעה ויעט אמן אלא שהיו עונים אמן אף על פי שלא שמעו הכרעה דכיון שידעין אחר ברכה סיים די כך וכמו שכתב רבינו נסיון קד"ד וכיון שיכול לענות אמן אע"פ שלא שמע משמע דהכי נמי נפיק ידי חובת אותה ברכה כך ואם הוא ממענה בשבת חסרו י"ו ברכות בשמי סעודות וט"ו ברכות שמקרים בכל שבת הרי ל"א וכשתחשוב כנגדם עשרים ברכות שמברכים הקוראים ושבע שמברך המפסיד הרי כ"ו עדיין חסרו ד' וברך להשלימם בברכה ליאת ומנחה וברכה ליאת בשחר על טליה קטן וברכות הרי"ה ולדעת האומרים דאין מברכים על התורה אלא שמי ברכות דהערב נא אינה אלא סיום ברכה ראשונה נכנים במקומה ברכת המקדש שמו ברכים ופמ"ג כתבה במנין הברכות (עין מ קיד.) (ב):</p>			
<p>ד ויש עוד שלש ברכות שצריך לברך שלא עשני גוי שלא עשני עבד שלא עשני אשה. בפרק התכלת (סז) ופרין החס היינו אשה ומשני עבד זיל טפי. ופירש רש"י היינו אשה. שם: ומ"ש ואמרין בפרק ביצד פברין א"ר יהודה אמר דלענין מלכות אשה ועבד שזין דגמרינן לה לה מלשה: זיל טפי אפילו שפואל וכו'. (דף ל"ה.) אלא דגרסינן נפסריתו חט רגנן כו' קן כתב הרא"ה מפרש:</p>		<p>ד ויש עוד שלש ברכות שצריך לברך שלא עשני גוי שלא עשני עבד שלא עשני אשה. בפרק התכלת (סז) ופרין החס היינו אשה ומשני עבד זיל טפי. ופירש רש"י היינו אשה. שם: ומ"ש ואמרין בפרק ביצד פברין א"ר יהודה אמר דלענין מלכות אשה ועבד שזין דגמרינן לה לה מלשה: זיל טפי אפילו שפואל וכו'. (דף ל"ה.) אלא דגרסינן נפסריתו חט רגנן כו' קן כתב הרא"ה מפרש:</p>	<p>ד ויש עוד שלש ברכות שצריך לברך שלא עשני גוי שלא עשני עבד שלא עשני אשה. בפרק התכלת (סז) ופרין החס היינו אשה ומשני עבד זיל טפי. ופירש רש"י היינו אשה. שם: ומ"ש ואמרין בפרק ביצד פברין א"ר יהודה אמר דלענין מלכות אשה ועבד שזין דגמרינן לה לה מלשה: זיל טפי אפילו שפואל וכו'. (דף ל"ה.) אלא דגרסינן נפסריתו חט רגנן כו' קן כתב הרא"ה מפרש:</p>
<p>ד ויש עוד שלש ברכות שצריך לברך שלא עשני גוי שלא עשני עבד שלא עשני אשה. בפרק התכלת (סז) ופרין החס היינו אשה ומשני עבד זיל טפי. ופירש רש"י היינו אשה. שם: ומ"ש ואמרין בפרק ביצד פברין א"ר יהודה אמר דלענין מלכות אשה ועבד שזין דגמרינן לה לה מלשה: זיל טפי אפילו שפואל וכו'. (דף ל"ה.) אלא דגרסינן נפסריתו חט רגנן כו' קן כתב הרא"ה מפרש:</p>		<p>ד ויש עוד שלש ברכות שצריך לברך שלא עשני גוי שלא עשני עבד שלא עשני אשה. בפרק התכלת (סז) ופרין החס היינו אשה ומשני עבד זיל טפי. ופירש רש"י היינו אשה. שם: ומ"ש ואמרין בפרק ביצד פברין א"ר יהודה אמר דלענין מלכות אשה ועבד שזין דגמרינן לה לה מלשה: זיל טפי אפילו שפואל וכו'. (דף ל"ה.) אלא דגרסינן נפסריתו חט רגנן כו' קן כתב הרא"ה מפרש:</p>	<p>ד ויש עוד שלש ברכות שצריך לברך שלא עשני גוי שלא עשני עבד שלא עשני אשה. בפרק התכלת (סז) ופרין החס היינו אשה ומשני עבד זיל טפי. ופירש רש"י היינו אשה. שם: ומ"ש ואמרין בפרק ביצד פברין א"ר יהודה אמר דלענין מלכות אשה ועבד שזין דגמרינן לה לה מלשה: זיל טפי אפילו שפואל וכו'. (דף ל"ה.) אלא דגרסינן נפסריתו חט רגנן כו' קן כתב הרא"ה מפרש:</p>

[א] נראה שכל ליישב הא דפחת הטור דהפס"ה חוקן וכו' ואח"כ כתב תקנו חכמים ז"ל. ועיין סורר רור עד פסוק בראשון שכתב "ונראה הרבה שנשחבתו ובאו תנאים ואמוראים וסדרים": [ב] בכת"ה" ובפירוש מנחמה ופירוש ד' שאקו דפסידר ב"י חזית "כאלו" ליתא. וכן בבירורא שבגמרא שם ליתא. ועיין פרישה ובית

King David re-established this custom and Halakha to recite 100 blessings per day to stop the plague that was killing a 100 people every day. This Halakha was transmitted to Moses at Sinai but got forgotten over the many years that passed by. At one point during David's reign, there was a plague that was killing one hundred people a day. The Sages investigated for the underlying spiritual cause they determined that the problem was that the people were lacking in gratitude to God. They therefore instituted that everyone should recite 100 sincere and heartfelt brachos each day, which stopped the plague. (The Tur differs from the Midrash as to whether it was King David himself or the Sages of his day that instituted the practice, though that is a fairly insignificant detail in the grand scheme of things.)

מצות מאה הברכות כהלכתה - פרק א

מקור תקנת המאה ברכות

קדשו הבין שהיה מפני שלא היו משקחין ומקבלין בראי להשי"ת על קל טובותיו שהשפיע עליהם, על כן היו מתים בענש הזה, וקשחקו להם המאה ברכות פסקו למות.

והפ"ח שם כתב דבר נורא, שהשור הורה לנו להיות נזהרין לברך המאה ברכות ולא יקלו לסמוך רק על עניית אמינים, כי איבא סכנת מיתת מאה מישראל בכל יום כמו שהיה קדם שחקו דוד מאה ברכות אלו. הרי שגלה לנו אדונינו ה"ח שגזרת זאת היא תמידית **בכל דור ודור**, ואין שמירה מפנה אלא על ידי שמירת תקנת המאה ברכות, כפי לשבח ולהודות לה' תמיד על רבוי תסדיו התדירים.

והדבר זה, שעל ידי המאה ברכות יש שמירה מצרות כתב בעל השו"ת (דברים י' ו') וזו לשונו, ובשכבך ובקומך, תגין על הק', לומר קשיצמד בבקר יתפלל מאה ברכות, וינצל מצ"ח קללות ועוד ב', גם כל חלי וכל מכה (שם כ"ח ס"א), עד כאן לשונו. הרי דהמאה ברכות מצילות מכל הקללות הנחבחות בחורו. (והכריזו אלו של בעל השו"ת נובעים מהרש"ם).

והנה מקור תקנת חז"ל של המאה ברכות הוא מנחמא מנחות (מ"ג): פניא הנה רבי מאיר אומר, חזי אנם לברך מאה ברכות בכל יום, שנאמר (דברים י' יב) ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך, ופרש רש"י מה, קרי ביה מאה, וכתבו התוספות שר"ת פי' דהוי שואל מלא ויש מאה אותיות בפסוק, ויש מפרשים דמה עולה בא"ת ב"ש מאה (רמ"ה נעשה י"ז). וכ"כ בזוהר הקדוש סוף פרשת קרח. עוד מקור לתקנה זו מצינו במדרש רבה בסוף פרשת קרח, על הפסוק בשמואל ב' (פכ"ג) נאם דוד בן ישי ונאם הנזיר הוהם על (ופרשו המפרשים שם הוהם מלכותו למעלה), ודרש המדרש רבה, הוהם ע"ל (בתנחומא שם, הנפח, בגימטריא ק') כנגד מאה ברכות, שכל יום היו מתים מישראל מאה אנשים, בא דוד וחקו להם מאה ברכות, כיון שתקנו נעצרה המגפה. ובטור (סי' מ"ו) הביא זה בשם תשובת רב גטרונאי גאון, והוסיף לבאר דלא היו יודעים ישראל על מה היו מתים המאה אנשים בכל יום, עד שחקר דוד והבין ברוח הקדש את הסבה הזאת. והלבוש שם פרש, שפרוץ

בן איש חי - שנה ראשונה - פרשת בלק - פתיחה
 "מה טובו אלהיך יעקב" - תבת "מה" קאי
 על מאה ברכות, כמו שאמר רבותינו ז"ל על
 פסוק "ועתה ישראל מה ה' אלהיך שאל
 מעמך": אל תקרי "מה", אלא "מאה". וזהו
 על-ידי "מה" - הם מאה ברכות - "טבו
 אלהיך יעקב" - יסתלק המות, אשר
 טמאתו חמורה שמטמא באהל. גם על-ידי
 "מה" - הם מאה ברכות - תנקה בארץ
 הלז, שנעשית "משכנתיך ישראל" - שילך
 היא על-ידי הברכה, וקמו שקטוב: "והארץ
 נתן לבני-אדם", הינו לאחר ברכה.

3. Tzadik (A righteous person)

The Gematria (numerical value) of each 4 letter word Tza-D-I-K = 90 + 4 + 10 + 100, which indicate the following:

90 times per day we answer Amen to blessings,
 4 times per day we recite Kedusha (3 in the morning and one in Mincha),
 10 per day we answer to Kadish – Amen, Yehe Shmei Rabba

100 blessings we should recite daily ².

The Reshit Chokhma (Shaar HaKedusha ch. 17)

The verse "Ki Khen Yivorach Gaver who is G-d fearing" (Tehillim 128:4), the first two words, "Ki Khen" make a total numerical value of 30 = 70 + 100.

וְדַבֵּר נָה, שֶׁעַל יְדֵי הַמָּאָה בְּרָכוֹת יֵשׁ שְׁמִירָה מְצֻרוֹת כְּתֹב בְּעַל
 הַטּוֹרִים (וְכָרִים ו' ז') וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ, וּבְשִׁכְבּוֹ וּבְקוּמּוֹ, תִּגִּין עַל
 הַק', לומר קשיעמוד בבקר יתפלל מאה ברכות, וינצל מצ"ח קללות
 ועוד ב', גם כל חלי וכל מכה (שם כ"ח ס"א), עד כאן לשונו. הרי
 דהמאה ברכות מצילות מקל הקללות הנחוצות בתורה. (וידבריו אלו
 של בעל הטורים נובעים מהרוקח).

The 100 blessings per day are a fence against the 100 afflictions mentioned in Sidra Ki Tavo; 98 curses PLUS two other illnesses mentioned by the words; Kol Choli (any illness) and Kol Macca (any blow/smite) - Deuteronomy 28:61, which

Chida in Keshar Gadol 5:32 and Machazik
 Beracha 46:2

are not included in the 98 curses ⁵.

בעל הטורים שמות פרק לח פסוק כז
 מאת האדנים. כנגד מיוסדים על אדני פז (שה"ש ה טו) וכנגדם תקנו מאה ברכות בכל יום (עיין מנחות מג ב):

100 corresponds to one hundred sockets of the Mishkan (Tabernacle) ³

Other sources

בעל הטורים דברים פרק י פסוק יב
מה בא"ת ב"ש י"ץ, ששואל ממך ק' ברכות בכל יום (מנחות מג ב). וכן יש בפסוק ק' אותיות (שם תוד"ה
שואל) וכן ממך עולה ק'
Also, Mah in Gematria using At-Bash (10 + 90) is 100⁴.

Standard Number of Brachot for each day of the year:

There are **4 categories** of required brachot depending on the day of the year:

(a) 30 Standard Brachot every day of the year:

Al Netilas Yadayim - 1, *Asher Yatzar/Elokai Neshama* - 2, *Birkat haTorah* - 2, *Birchat HaShachar* - 15, *Baruch Sh'amar/Yishtabach* - 2, *Birkat Kriat Shema of Shacharit & Maariv* - 7, *Hamapil* - 1.

(b) Amidot/"Shemoneh Esrei"

(c) Required Seudot (Meals): 6 for each required Seudah, plus 1 for *Shehechianu* (also relevant for *Yom Kippur!*), 3 for *Kiddush*, and 2 for *Leisheiv b'Sukkah* – where applicable.

(d) Birkat haMitzvot (Blessings for Mitzvot):

Tzitzit/Tallit - 1, *Tefillin* - 2, *Hallel* - 2, *Pesach Seder* - 9, *Sefirat haOmer* - 1, etc. {*Sefardim* count one less bracha for *Tefillin*.}

Supplementing the Standard Number of Brachot on Shabbat and Chagim to reach 100:

Make **additional brachot** throughout the day. Examples: Fragrant spices, Food outside of the required Seudot, *Asher Yatzar* besides the single one already counted in the morning. Be included in the brachot of the **Kriat haTorah & Haftarah** by listening to the entire bracha silently, having *kavanah* to be included with it, and answering "Amen." The total number of available *Kriat haTorah & Haftarah brachot* that one could possibly be included with are listed in the parentheses in the final column.

	(a) Daily Obligatory Brachot	(b) Amidot/Shemoneh Esrei	(c) Required Seudot	(d) Birkat HaMitzvot	Standard Number of Brachot with the # of Supplementary Kriat HaTorah and Haftarah brachot included in parentheses
Weekday	30	57	0	3	90 (0)
Shabbat	30	28	21	1	80 (27)
Rosh Chodesh	30	64	0	5	99 (8)
1 st Day Pesach	30	28	16	12	86 (17)
Chol HaMoed Pesach	30	64	12	4	110 (8)
7 th Day Pesach	30	28	15	4	77 (17)
Shavuot	30	28	16	3	77 (17)
Daytime Fast	30	57	0	3	90 (16)
Tisha B'Av	30	57	0	3	90 (20)
Rosh HaShanah	30	30	16	3	79 (17)
Yom Kippur	30	35	1	1	67 (29)
1 st Day Sukkot	30	28	18	5	81 (17)
Chol HaMoed Sukkot	30	64	14	4	112 (8)
Shemini Atzeret	30	28	16	3	77 (17)
Chanukah	30	57	0	7	94 (6)
Purim	30	57	6	11	104 (6)

הלכות ברכות השחר סימן מו

באר הגולה 148

איתם, (יא) נהגו לסדרם בבית הכנסת (יב) וענין אמן אחריהם ויוצאים (ס) (סג) ירי חובקמן: ג' יחב אדם לברך בכל יום מאה (י) (יד) ברכות לפחות: ד' צריך לברך בכל יום (טו) 'שלא עשני' (טז) עובר

ב' לחדש וסבים
ג' טור וכתובות בשם
הראש ד' מנחת מנח

משנה ברורה

מוציא שום אדם נעית בסימן (י) ג' (יד) ברכות. השכם, (יא) לפי שהיו מתיים בכל יום מאה נפשות מישראל, חקן נור על זה לברך מאה ברכות בכל יום. ונהגו (יב) בכל יום אנו מברכין עוד יותר ממאה ברכות. כיצד? כלילת כלשהולך לישן מברך "הספיל", וכשחזר מברך על גטילת ידים ואשר יצר, ועוד שש-עשרה ברכות בברכת השחר ושלש ברכות על התורה ולרצת הרמ"א לקמן בסימן מו סעיף ו' בהג"ה. הרי עשרים ושנים, וברכת ציצית ותפילין, הרי עוד שלש, לפי מהנהגו שמברכין שנים על התפילין, הרי עשרים וחמש, וברוך שאמר וישמחו, הרי עוד שנים, וברכת קריאת שמע שחריה וצרכיה עם ברכת "קרא צינתי" שמונה, הרי שלשים ותשעים, ותשעים ושבע ברכות ושלש תפלות הרי משימים ושנים, ובשמי עשרות שמונה, אחת ערכית ואחת שחריה, יש שש-עשרה ברכות, כי בכל סעודה יש שמונה ברכות: על גטילת ידים ותמוציא וארבע ברכות שבברכת-הסוף, וקשהוא שוקה כוס

שער הציון

ב' לחדש וסבים
ג' טור וכתובות בשם
הראש ד' מנחת מנח

(ח) מברך אברהם (ט) אברהם (י) קרי תנש: (יא) טור בשם רב נסים גאון: (יב) אחרונים: (יג) בית רענן ט"ז: (יד) מברך אברהם ונחמיהם ומי אדם:

הלכות שבת סימן רצ

רצ בשבת ישלים מאה ברכות בפרות, ובו ב' סעיפים:

א' [נ'] (א) "ברכה בפרות ומגדים ומיני ריח, כדי להשלים (ב) מנין מאה ברכות: הגה ואם רגיל בשבת א' סוואת מ"ג

משנה ברורה

א' (א) ירבה בפרות וכו'. וגם כליל שבת-קדש טוב שישלים גם ברכות, (ב) מנין מאה ברכות. כי בכל יום מברך אדם מאה ברכות, וכדאימא לעיל בסימן ג' עין שם במשנה

הלכות שבת סימן רפד

באר הגולה 124

יום המנוח הזה ואת יום ראש החדש הזה'. והמנהג בסקרא הראשונה: ג' (ה) צריך לבנות לברכות הקוראים בתורה ולברכות המפטיר ויצנה (ו) אחריהם (ז) אמן, ויצלו לו להשלים מנין מאה ברכות שחזר מנינם בשבת: ד' הקטן יכול להפטיר: הגה ואם קראו להפטיר (ז) מי שאינו יודע לומר התפילה, יכול

באור הלכה

ועל-כילפינים טוב שיהיו עשרה עשרים סמוך להפטיר שישמעו לקול האומר ויעליו המנוחה על העולים שצרכו בקול גם, כדי שכל הקהל ישמעו ויכולו לענות אמן: (ו) אחריהם אמן, חשוב כאלו היה מברך לעצמו. אין לענות אמן (ח) אחר "אמת וצדק" שאומרים

משנ"ב שם

לנעילה: (ה) ואין אומרים 'אין באלהינו'. לפי ששבת אומרים בן כדי לסלאת תפלה ממאה ברכות בכל יום, ובימים הנפורים איקא תרבה שבתים ואין צריכים למלאת בנות. גם פטום הקטרת אין צריך לומר, שהוא כלול

רמ"א - או"ח סימן תרכ"ב סעי' א

(ה) ואין אומרים (ז) 'אין באלהינו' ביום-הפסח (מנהגים):

WORDS OF THE STEIPLER GAON ז"ל

TO JEWISH MOTHERS

FROM SEFER CHINUCH MALCHUTI

ילדים שגדלים בבית שאמא מתפללת מילה במילה,
מבנים יותר גמרא ומשנה מכל ילד אחר.

**Children who are raised in a home where the
mother prays word for word, understand Gemara
and Mishna better than other children.**

ילדים שגדלים בבית שאמא אומרת כל ברכה לאט
ובנחת, יש להם מידות יותר טובות ופחות חוצפה.

**Children who are raised in a home where the
mother says all her berachot slowly and pleasantly,
have better Midot and less Chutzpah.**

אמא שמתפללת כל יום ונושאת עיניה לשמים,
הילדים שלה יותר מוצלחים מילדים אחרים.

**A mother who prays every day and turns her eyes to
Heaven, her children are more successful than others.**

אמא שמתפללת כל יום ונושאת עיניה לשמים,
הילדים שלה יותר מוצלחים מילדים אחרים.

**A mother who prays every day and turns her eyes to
Heaven, her children are more successful than others.**

יותר מכל קלטת חינוכית שבעולם, מקרינה ברכת
"שהכל נהיה בדברו" שאמא יהודיה אומרת בקול בבית.

**The sound of a Jewish mother's "Shehakol" in the
home, is more effective on children than any
other educational recording.**

ילדים שגדלים בבית שאמא מברכת ברכת המזון בקול,
יש להם שמירה ממחלות ומתאונות דרכים,
והגנה עצומה בשמים.

**Children who are raised in a home where the
mother says Birkat Hamazon out loud, have
protection from illnesses, car accidents,
and merit great heavenly protection.**

אמא שמוכירה שם שמים, "ישתבח שמו", "בעזרת השם",
כל יום לילדים שלה, יש חן של יוסף הצדיק על פניהם.

**A mother who constantly mentions the Name of
Hashem, as in "Yishtabach Shemo" or "Be'ezrat
Hashem" at home, will merit children whose faces
reflect the "chen" (charm) of Yosef Hatzadik.**

כולל
זכרון אשתך
בית
המנוח: רבי יצחק אשמורע
In memory of
Mrs. Esther Ashmore
718.336.5620